

Szegedi Ítéltábla
Bf.III.306/2012/15.

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Szegeden, 2012. október 16. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

Í T É L E T E T :

A rablás büntette és más bűncselekmények miatt az **I. rendű vádlott és társa** ellen indított büntetőügyben a **Kecskeméti Törvényszék** 2012. április 11. napján kihirdetett **2.B.179/2011/123.** számú **ítéletének az I. r. vádlottra vonatkozó részét m e g v á l t o z t a t j a** az alábbiak szerint:

A további, 2 rb. közokirattal visszaélés vétsége (Btk. 277. § (1) bekezdés) miatt indult eljárást **megszünteti.**

Megállapítja, hogy a feltételes szabadság megszüntetésére vonatkozó Fővárosi Bíróság ítéletének száma helyesen: 14. Fk.1208/2007/3.

A Kecskeméti Törvényszék bünyelnyilvántartásában Bny.7/2012. szám alatti 18-66. tételszám alatti bűnjelek **lefoglalását is megszünteti** és
a 60., 62., 63., 65. tételszám alattiakat a II.r. vádlottnak,
a 18-20., 25., 52., 53. tételszám alattiakat 1. számú sértett részére (címre),
a 64. tételszám alattit 1. számú név részére (címre) **kiadni**,
a 21-24., 26-51., 54-59., 61. tételszám alattiakat **megsemmisíteni**,
a 66. tételszám alatti 2 db CD lemezt **az iratokhoz csatolni r e n d e l i.**

Megállapítja, hogy az (rendszám) Opel Astra személygépkocsi a Kecskeméti Törvényszék bünyelnyilvántartásában Bny.II/3/2012. tételszám alatt van nyilvántartva.

A Magyar Államkincstár Budapesti és Pest Megyei Igazgatóság Állampénztári Iroda Hatósági Letétkezelő Osztályán Bü.90.453. számú letétben kezelt 3.495.- (Háromezer- négyszázkilencvenöt) EUR **lefoglalását megszünteti** és 1. számú név (címre) részére **kiadni rendeli.**

1. számú, 2. számú és 3. számú magánfelek cím alatti lakosok.

Az I. r. vádlottat 1. számú magánfélnek megítélt kárösszeg után 545.800.- (Ötszáznegyvenötezer-nyolcszáz) forint,

2. számú magánfélnek megítélt kárösszeg után 485.600.- (Négyszáznyolcvanötezer-hatszáz) forint,
3. számú magánfélnek megítélt kárösszeg után 7.000.- (Hétezer) forint illeték megfizetésére kötelezi.

Az illetéket a Nemzeti Adó-és Vámhivatal Bács-Kiskun Megyei Adóigazgatóság Illeték Főosztály felhívása szerint kell megfizetni.

Az I. r. vádlottat 676.323.- (Hatszázhetvenhatezer-háromszázhuszonhárom) forint első fokú eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére kötelezi, míg az első fokú eljárás során felmerült további 783.966.- (Hétszáznyolcvanháromezer-kilencszázhatvanhat) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Egyebekben az első fokú ítéletnek az I. r. vádlottra vonatkozó részét helybenhagyja.

A kiszabott szabadságvesztésbe az I. r. vádlott által az első fokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt beszámítja.

Kötelezi az I. r. vádlottat 11.887.- (Tizenegyezer-nyocszáznyolcvanhét) forint, másodfokú eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére külön felhívásra az állam javára.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S :

Az első fokú bíróság az I. r. vádlottat 2 rb. rablás büntette [Btk. 321. § (1) bekezdés, (5) bekezdés a) pont] mint társtettes, 1 rb. rablás büntette [Btk. 321. § (1) bekezdés, (4) bekezdés a) pont] mint társtettes, 2 rb. személyi szabadság megsértése büntette [Btk. 175. § (1) bekezdés, (3) bekezdés a) és g) pont] mint társtettes, 1 rb. személyi szabadság megsértése büntette [Btk. 175. § (1) bekezdés, (3) bekezdés a), e) és g) pont] mint társtettes és 1 rb. magánlaksértés büntette [Btk. 176. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont] mint társtettes miatt, mint erőszakos többszörös visszaesőt halmazati büntetésül 16 év fegyházbüntetésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte. A kiszabott fegyházbüntetés tartamába a 2010. március 11. napjától 2012. április 11. napjáig

Bf.III.306/2012/15.

előzetes fogvatartásban töltött időt beszámította. Megállapította, hogy az I. r. vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható.

A Fővárosi Bíróság 2007. december 5. napján jogerős 14.Fk.1208/2007/63. számú ítéletével megállapított 5 év 7 hónap fegyházbüntetéssel kapcsolatban alkalmazott feltételes szabadságra bocsátást megszüntette.

A Kecskeméti Törvényszék bűnjelnyilvántartásába Bny.7/2012. szám alatt bevételezett 1. és 2-17. tételszám alatti bűnjelek lefoglalását megszüntette és megsemmisítését rendelte el.

A Bács-Kiskun Megyei Rendőr-főkapitányság által 19/2009.bü. szám alatt lefoglalt (rendszerű) Opel Astra típusú személygépkocsi lefoglalását megszüntette és 2. számú név részére kiadni rendelte.

I. r. vádlottat bűncselekménnyel okozott kár címén 15 napon belül kötelezte megfizetni 1. számú magánfél részére 9.097.000.- forintot, 2. számú magánfél részére 8.094.000.- forintot, 3. számú magánfél részére 100.000.- forintot, valamint mindhárom magánfél esetében az összegeknek 2010. január 27. napjától a kifizetés napjáig, a késedelemmel érintett naptári félévre, a félét megelőző napon érvényes jegybanki alapkamat mértékének megfelelő mértékű késedelmi kamatát.

Kötelezte az I. r. vádlottat a polgári jogi igény illetéke címén 1.037.500.- forint külön felhívásra történő lerovására, és a Kecskeméti Törvényszék Gazdasági Hivatalának külön felhívására 1.286.754.- forint bűnügyi költség megfizetésére. A fennmaradó 173.530.- forint bűnügyi költségről akként rendelkezett, hogy az állam viseli.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen fellebbezést jelentett be az I. r. vádlott a büntetés enyhítése, valamint védője eltérő tényállás és minősítés, továbbá a büntetés enyhítése érdekében.

Az I. r. vádlott a fellebbezési szakban fellebbezését akként módosította, hogy eljárási szabálysértésekre, illetve megalapozatlanságra hivatkozva az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását indítványozta, míg az I. r. vádlott védője a fellebbezési nyilvános ülésen elsődlegesen az I. r. vádlott felmentését, másodlagosan a büntetés enyhítését indítványozta.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.220/2012/1-II. számú átiratában a jogszabályi hivatkozások pontosítására és bűnösségi körülményekre tett észrevételei mellett, az I. r. vádlott vonatkozásában az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

Az ügy II. r. vádlottja, terhére - felmentése miatt - bejelentett ügyészi fellebbezést a fellebbviteli főügyészség visszavonta, így az első fokú ítélet a II. r. vádlott vonatkozásában 2012. július hó 6. napján jogerőre emelkedett.

A másodfokú eljárásban az I. r. vádlott fellebbezését írásban indokolta. Ebben a hatályon kívül helyezésre irányuló indítványát arra alapította, hogy álláspontja szerint:

- az elsőfokon eljáró bíróság nem volt törvényesen megalakítva, mert előzetes letartóztatásának felülvizsgálata során a tanács elnöke nyomozási bíróként járt el és köztük polgári peres eljárás van folyamatban,
- a vádirat nem törvényes,
- az irattanulmányozási, kérdésfeltevési, indítványtételi és észrevételezési jogait teljes körűen nem gyakorolhatta,
- kifogásolta továbbá az erőszakos többszörös visszaesői, és a társtettesi minősítést, illetve az aljas indokból és fegyveresen történt elkövetés megállapítását,
- hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság nem tett eleget felderítési és indokolási kötelezettségének, mivel nem folytatott le bizonyítást arra nézve, hogy az eltulajdonított értékek a sértettek külön vagy közös tulajdonát képezték-e,
- a megállapított tényállás iratellenes,
- a bűnügyi költség összegét eltúlzottnak találta.

Az ítélet tábla a fellebbezéseket alaptalannak találta, az ügyészi észrevételeket osztotta.

Az I. r. vádlott eljárási szabálysértésekre vonatkozó észrevételeit viszont nem osztotta az alábbiak miatt:

Az elsőfokú bíróság az I. r. vádlott egy éven túli letartóztatását elrendelő végzését a Be. 131. § (1) bekezdése alapján a nyomozási bíróra vonatkozó eljárási szabályok szerint, azonban nem nyomozási bíróként hozta. Így nem érvényesül a Be. 21. § (3) bekezdés a) pontjában írt azon kizárási szabály, hogy a bíróság további eljárásából ki van zárva az a bíró, aki az ügyben nyomozási bíróként járt el - mint, ahogy azt a Kecskeméti Törvényszék a 8.Bk.33/2012/2. számú, az elsőfokú bíróság tanácselnökének a kizárását megtagadó végzésében is kifejtette (elsőfokú bírósági iratok 102. sorszám alatt).

Ugyancsak nem kizáró körülmény az - mint ahogy arra a Szegedi Ítélet tábla Bkk.II.424/2010/2. számú végzésében rámutatott (első fokú iratok 44. sorszám alatt) - , hogy az I. r. vádlottnak az elsőfokú bírósággal szemben kártérítési pere van folyamatban. Mindezekre figyelemmel nem osztotta az ítélet tábla az I. r. vádlott azon álláspontját, hogy az elsőfokú bíróság nem törvényesen volt megalakítva.

Bf.III.306/2012/15.

A Bács-Kiskun Megyei Főügyészség B.429/2010/70. számú vádirata tartalmazza a Be. 217. § (3) bekezdésében részletezett tartalmi elemeket, így az törvényes.

Ami az eljárási jogok sérelmére vonatkozó I. r. vádlotti hivatkozást illeti, kiemelendőnek tartja az ítélet tábla, hogy az elsőfokú bíróság intézkedett a hiányzó iratrészek pótlása és I. r. vádlott részére való megküldése iránt, azonban ezen túlmenően is, az ügy szempontjából lényeges iratok az I. r. vádlott rendelkezésére

álltak, illetve a tárgyaláson maga is észlelte a történeteket, továbbá az iratok felolvasása és ismertetése megtörtént (73. számú első fokú tárgyalási jegyzőkönyv 10-14. oldal). Arra adat nem merült fel, hogy az I. r. vádlott kérdezői, indítványtételi, észrevételezési joga sérült volna az első fokú eljárás során.

Az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző bírósági eljárást az ítélőtábla a Be. 348. § (1) bekezdése alapján felülbírálván az ügy érdemére kiható eljárási szabálysértést nem észlelt. Az iratok egybehangzó adataira figyelemmel és ténybeli következtetéssel az első fokú ítélet tényállását a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontja alapján az alábbiak szerint kiegészítette, illetőleg helyesbítette:

Az első fokú ítélet 6. oldal utolsó előtti bekezdés utolsó sorából mellőzi a "sírva" szót, mivel ezt az eljárás adatai nem támasztották alá.

A 7. oldal 7. bekezdését azzal egészíti ki, hogy 2. számú sértett vezetői engedélye és 3. számú sértett társadalombiztosítási kártyája a Pp. 195. § (1) bekezdése szerint közokirat.

Az I. r. vádlott és társa által eltulajdonított értéktárgyak vonatkozásában, mivel azok személyes jellegűek, megállapította, hogy az 1. számú és 2. számú sértettek különvagyonát, míg a Sony PSP játékkonzol adapterrel a 3. számú sértett tulajdonát képezte. Az eltulajdonított pénz az 1. számú és a 2. számú sértettek házastársi közös vagyona, míg a 3. számú sértett esetében a perselypénz külön vagyon.

Az első fokú ítélet 8. oldal 2. bekezdését akként helyesbíti és egészíti ki, hogy a nyomozás során a különvagyonra képező dolgok közül az 1. számú sértett részére 1.140.000.- forint, a 2. számú sértett részére 200.000.- forint, a 3. számú sértett részére 53.500.- forint értékű került kiadásra, így az okozott kárból mindösszesen 1.393.500.- forint térült meg.

A 8. oldal 3. bekezdését azzal helyesbíti, hogy 4.000.- USD értéke az elkövetéskori középárfolyam alapulvételével 775.760.- forint, így az eltulajdonított pénzösszeg mindösszesen legalább 2.695.760.- forint.

A 9. oldal 1. bekezdését kiegészíti és helyesbíti azzal, hogy az 1. számú sértett különvagyonát képező személyes értéktárgyak értéke - helyesen - 9.041.000.- forint, melyből lefoglalással és a sértett részére való kiadással megtérült 1.140.000.- forint. Az 1. számú sértett elő nem került értéktárgyainak értéke 7.901.000.- forint, az összes meg nem térült kár 9.198.880.- forint.

A 9. oldal 4. bekezdését kiegészíti azzal, hogy a 2. számú sértett különvagyonát képező személyes értéktárgyai közül előkerült, így megtérült a 200.000.- forint értékű

Nokia Gold mobiltelefon, a meg nem térült értéktárgyak értéke 7.498.000.- forint, az összes meg nem térült kár 8.795.880,- forint.

Egyebekben az első fokú ítélet tényállása hiánytalan, azt az ítéletőktábla a fenti helyesbítésekkel és kiegészítésekkel határozatának alapjául elfogadta.

Az I. r. vádlott és védője által a felmentés érdekében bejelentett fellebbezések a bizonyítékok mérlegelését támadják. Azt sérelmezik, hogy az elsőfokú bíróság az I. r. vádlott védekezésével szemben, mely szerint a cselekmény elkövetésére a 2. számú sértett kezdeményezésére és részére 3. számú név által adott megbízásból került sor, valamint, hogy fegyver nem volt náluk, 1. számú és 2. számú sértettek tanúvallomásait és az egyéb terhelő bizonyítékokat fogadta el.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a szükséges körben lefolytatta. Részletesen számot adott arról, hogy milyen bizonyítékokat fogadott el, illetőleg milyen tényekből következtetett az I. r. vádlott bűnösségére, okfejtése logikus és mindenben megfelel az iratokban rögzítetteknek.

A védő és az I. r. vádlott álláspontja szerint, a hivatkozott megbízásból történt elkövetésre figyelemmel, önbíráskodás büntette megállapításának van helye. Ezen álláspontot az ítéletőktábla nem osztotta. Amennyiben az I. r. vádlott és ismeretlen társa valóban megbízásból követték volna el a cselekményeket, akkor is rablás büntette miatt társtettesként felelősségre vonhatóak lennének, a megbízó pedig e bűncselekményért felbujtóként felelné. Az önbíráskodás törvényi tényállási elemei, jogos vagy jogosnak vélt vagyoni igény hiányában, ez esetben sem lennének megállapíthatók, elkövetése szóba sem kerülhetne.

A bizonyítékok értékelése az azokat észlelő elsőfokú bíróság feladata. Megalapozott tényállás esetén a másodfokú eljárásban a bizonyítékok eltérő értékelésére nem kerülhet sor. Az ítéletőktábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megalapozott. Így, a tényállást támadó és, a

Bf.III.306/2012/15.

bizonyítékok mérlegelése ellen irányuló, felmentést célzó fellebbezések eredményre nem vezethettek.

Nem állnak fenn az I. r. vádlott által felhozott megalapozatlansági okok sem, amiért a hatályon kívül helyezésre irányuló fellebbezések sem vezethettek eredményre.

A megalapozott tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen következtetett az I. r. vádlott bűnösségére és a cselekményeit is a törvénynek megfelelően minősítette.

Elmulasztotta viszont a vád és az ítéleti tényállás azon részének jogi értékelését, mely szerint az I. r. vádlott a 2. számú sértett pénztárcájából a 2. számú sértett vezetői engedélyét és a 3. számú sértett társadalombiztosítási kártyáját is elvette (első fokú ítélet 7. oldal 7. bekezdése), melyek nem kerültek elő. Ezen magatartás kimeríti 2 rb. közokirattal visszaélés vétségének törvényi tényállását, ezért a büntetőjogi felelőssége e bűncselekményekben is fennáll.

Az ítélőtábla álláspontja szerint azonban ezen bűncselekményeknek a vád tárgyává tett jelentősebb súlyú bűncselekmények mellett a felelősségre vonás szempontjából nincs jelentősége, így az I. r. vádlottal szemben 2 rb. közokirattal visszaélés vétsége [Btk. 277. § (1) bekezdés] miatt indult büntetőeljárást a Be. 267. § (1) bekezdés g) pontja alapján megszüntette.

Az I. r. vádlott vonatkozásában az elsőfokú bíróság által értékelt bűnösségi körülmények abban szorúlnak helyesbítésre, illetve kiegészítésre, hogy a főügyészi indítvánnyal szemben enyhítő körülmény az I. r. vádlott részbeni - bűnösségre is kiterjedő - beismerő vallomása, mivel az ítélőtábla álláspontja szerint akkor is figyelembe vehető az I. r. vádlott javára, ha az a védekezésének megfelelő más bűncselekményekre vonatkozik, azonban emiatt csak kisebb súllyal (BKv. 56/2007. II/11. pontja).

További súlyosító körülményként értékelte, hogy az I. r. vádlott sorozatos elítéléseiből, életviteléből és az újabb bűnelkövetéseiből bűnöző életmódjára lehet következtetni. Szintén súlyosító körülmény a 3. számú sértett esetén a cselekményekkel kiváltott pszichikai következmény, illetve a - helyesen - többszörös halmazat (BKv. 56/2007. II/2., III/3. és 6. pontjai).

Az I. r. vádlott terhére megállapított bűncselekményekért, mint erőszakos többszörös visszaesővel szemben kiszabható halmazati büntetés 12-20 évig terjedő szabadságvesztés. Ehhez képest az elsőfokú bíróság által kiszabott 16 év fegyházbüntetés - a kiegészített bűnösségi körülmények mellett is - az ítélőtábla álláspontja szerint nem olyan súlyos, hogy lényeges enyhítésére kerülhetne sor. A fenti körülményekre tekintettel a kiszabott 10 év közügyektől eltiltás is törvényes. Így, a kiszabott fő- és mellékbüntetés is arányos és a büntetési célok eléréséhez szükséges.

Helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor az elkövetéskor hatályos törvényt alkalmazta. Ugyanakkor az ítélőtábla - osztva a főügyészi álláspontot - mellőzi a középértékre történő utalást az első fokú ítélet indokolásából (29. oldal 8. bekezdés), figyelemmel arra, hogy az elkövetéskor nem volt hatályban.

Az első fokú ítélet rendelkező része - nyilvánvaló elírási hiba folytán - tévesen tartalmazza a feltételes szabadság megszüntetésére vonatkozó Fővárosi Bíróság ítéletének számát, amely helyesen: 14.Fk.1208/2007/3.

A Kecskeméti Törvényszék bünyelnyilvántartásába további bünjelek is bevételezésre és nyilvántartásra kerültek, melyekről az elsőfokú bíróság nem rendelkezett. Ezért ezt az ítélőtábla pótolta, és a Kecskeméti Törvényszék bünyelnyilvántartásában Bny.7/2012. szám alatti 18-65. tételszámú bünjelek lefoglalását is, a Be. 155. § (1) bekezdése alapján megszüntette és a Be. 155. § (2) bekezdése alapján a 18-20., 25., 52., 53. tételszám alattiakat az 1. számú sértettnek, a 64. tételszám alatti 1. számú név részére, a 60., 62., 63., 65. tételszám alattiakat a Be. 155. § (5) bekezdése alapján a II. r. vádlott részére kiadni, a 21-24., 26-51., 54-59. és 61. tételszám alattiakat pedig a Be. 155. § (8) bekezdése alapján megsemmisíteni rendelte. A 66. tételszám alatti 2 darab CD lemez lefoglalását a Be. 155. § (9) bekezdése alapján szüntette meg, és mivel az a helyszínelésről készült bizonyítási anyag, a 11/2003. (V.8.) IM-BM-PM együttes rendelet 1. § (2) bekezdése alapján az iratokhoz csatolását rendelte el.

Az első fokú ítélet tévesen tartalmazza az (rendszám) Opel Astra személygépkocsi nyilvántartását, ezért az ítélőtábla megállapította, hogy - helyesen - a Kecskeméti Törvényszék bünyelnyilvántartásában Bny.II/3/2012. tételszám alatt van nyilvántartva.

Az elsőfokú bíróság elmulasztott rendelkezni az eljárás során 1. számú név-től lefoglalt és a Magyar Államkincstár Budapesti és Pest Megyei Igazgatóság Állampénztári Iroda Hatósági Letétkezelő Osztályán bü.90.453. számú letétben kezelt 3.495.- EUR vonatkozásában, így annak lefoglalását az ítélőtábla a Be. 155. § (1) bekezdése alapján megszüntette és azt az 1. számú név részére a Be. 155. § (2) bekezdése alapján kiadni rendelte.

Az első fokú ítélet nem tartalmazza az 1. számú, a 2. számú és a 3. számú magánfelek pontos lakcímét, ezért azt az ítélőtábla pótolta és megállapította, hogy cím alatti lakosok.

Bf.III.306/2012/15.

Az 1. számú és a 2. számú magánfelek által előterjesztett polgári jogi igény összegénél az ítélőtábla ugyan magasabb összegben állapította meg az őket ért teljes kárt, azonban a bejelentettnél magasabb összegű kártérítés nem ítélt meg.

Az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg a magánfeleknek megítélt kárösszegek összeadásával egy összegben az I. r. vádlott részéről fizetendő illeték összegét, ugyanis az illetekekről szóló 1990. évi XCIII. tv. 53. § (1) bekezdése értelmében a bejelentett egyes polgári jogi igényekhez kapcsolódóan, külön-külön kell megállapítani. Ezért azt az ítélőtábla ennek megfelelően helyesbítette és az I. r. vádlottat a megítélt kárösszegek után az 1. számú magánfél vonatkozásában 545.800.- forint, a 2. számú magánfél vonatkozásában 485.600.- forint, a 3. számú magánfél

vonatkozásában 7.000.- forint illeték megfizetésére kötelezte. Az illetéket a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Bács-Kiskun Megyei Adóigazgatóság Illeték Főosztály felhívása szerint kell megfizetni.

Az eljárás során a különböző szakvélemények beszerzésére az ügy mindkét vádlottját érintően került sor, így bűnösség megállapítása esetén azok költsége mindkettőjüket terhelné. A II. r. vádlottat az elsőfokú bíróság az ellene emelt bűncselekmények vádja alól felmentette, ezért a felmerült szakértői díjak fele részét a Be. 339. § (1) bekezdése alapján az államnak kell viselni. A másik felét viszont bűnösségének megállapítása miatt, a Be. 338. § (1) bekezdése alapján az I. r. vádlott köteles megfizetni. Ezért, helytelenül járt el az elsőfokú bíróság, amikor valamennyi szakértői díj megfizetésére az I. r. vádlottat kötelezte, ugyanakkor számítási hibát is vétett és nem észlelte, hogy a 9. tétel alatt az összeg helytelenül került bevezetésre, mert az - helyesen - 85.625.- forint (nyomozati iratok 24. oldal). Mindezeket figyelembe véve az ítélet tábla az I. r. vádlottat 676.323.- forint első fokú eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére kötelezte. Már a nyomozás során ismert volt, hogy az elkövetők az elkövetéskor kesztyűt használtak, ezért ujjnyomat-szakértői vélemény beszerzésére indokolatlanul került sor, melynek díja a 3. tétel alatti 96.262.- forint. Ugyanakkor, az iratokból megállapítható, hogy a 4. tétel alatti 35.050.- forint szállítási költség a II. r. vádlott gépkocsijának elszállításával, a 6. tétel alatti 9.900.- forint a II. r. vádlottra vonatkozóan kihallgatott tanúk útiköltsége volt. Ezért az ítélet tábla akként rendelkezett, hogy a fenti összegekkel, valamint a II. r. vádlott kirendelt védőjének díjával együtt az első fokú eljárás során felmerült 783.966.- forint bűnügyi költséget viseli az állam.

A kifejtettekből következik, hogy az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletének az I. r. vádlottra vonatkozó részét a Be. 372. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta, egyebekben pedig a Be. 371. § (1) bekezdés alapján helybenhagyta.

A kiszabott szabadságvesztésbe az I. r. vádlott által az első fokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt a Btk. 99. § (1) és (2) bekezdése alapján beszámította.

Az I. r. vádlott kirendelt védőjének a fellebbezési nyilvános ülésen való jelenléti díjával és útiköltségével felmerült bűnügyi költség megfizetésére az ítélet tábla a vádlottat a Be. 381. § (1) bekezdésre figyelemmel alkalmazandó Be. 338. § (1) bekezdése alapján kötelezte.

Szeged, 2012. október 16.

Dr. Harangozó Attila s. k. Dr. Halász Edina s. k. Dr. Hegedűs István s. k.
a tanács elnöke a tanács tagja, előadó a tanács tagja

A Szegedi Ítéltábla Bf.III.306/2012/15. számú ítélete és a Kecskeméti Törvényszék 2.B.179/2011/123. számú ítéletének a jelen ítélettel meg nem változtatott része az I. r. vádlott vonatkozásában a mai napon jogerős és végrehajtható.

Szeged, 2012. október 16.

Dr. Harangozó Attila s. k.
a tanács elnöke